

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. april 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0033
Dok.: 735282

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 41 (L 141), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. april 2013.

Morten Bødskov

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 41 (L 141) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 31. marts 2013 fra Amnesty International, jf. L 141 – bilag 6.”

Svar:

Henvendelsen fra Amnesty International angår (1) udnyttelse af en persons mentale retardering eller sindssygdom, (2) straffniveauet for forskellige typer af voldtægt og (3) definitionen af ”samleje”.

1. Amnesty International anfører, at opnåelse af samleje ved udnyttelse af en persons mentale retardering eller sindssygdom bør være omfattet af voldtægtsbestemmelsen.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at det med lovforslaget foreslås, at forhold, der i dag er omfattet af straffelovens § 218, stk. 2, om at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en tilstand, hvor den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen, fremover skal være omfattet af straffelovens § 216 om voldtægt, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 og 11.

Om baggrunden for forslaget herom kan der henvises til pkt. 3.2.1 og 3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Som det fremgår af pkt. 3.2.4 i bemærkningerne, er Justitsministeriet enig med Straffelovrådet i, at en række forhold taler henholdsvis for og imod at udvide voldtægtsbestemmelsen til også at omfatte tiltvingelse af samleje ved anden tvang end vold eller trussel om vold samt at skaffe sig samleje ved at udnytte forurettedes hjælpeløse tilstand (f.eks. bevidstløshed, stærk beruselse eller søvn). Efter en samlet vurdering finder Justitsministeriet, at mest taler for at udvide voldtægtsbestemmelsen til også at omfatte sådanne handlinger, og at sådanne handlinger bør være omfattet af samme strafferamme som voldtægt i øvrigt.

Med hensyn til straffelovens § 218, stk. 1, om at skaffe sig samleje med en person ved at udnytte den pågældendes sindssygdom eller mentale retardering kan der henvises til Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012, hvor der om spørgsmålet om at medtage sådanne forhold i en udvidet voldtægtsbestemmelse anføres følgende (side 199):

”I Straffelovrådets lovudkast omfatter modellen med en udvidet voldtægtsbestemmelse ikke overgreb mod sindssyge m.fl., som i dag er kriminaliseret i straffelovens § 218, stk. 1, samleje med instituti-

onsanbragte, jf. straffelovens § 219, misbrug af tjenstlig eller økonomisk afhængighed, jf. straffelovens § 220, eller visse forvekslings-situationer, jf. straffelovens § 221. De nævnte former for overgreb er ikke karakteriseret ved tvang, og bl.a. samleje med institutionsanbragte omfatter også situationer, hvor den pågældende frivilligt deltagere i samlejet. Disse overgreb adskiller sig således fra de overgreb, der vil være omfattet af en udvidet voldtægtsbestemmelse som den beskrevne, på så væsentlige punkter, at Straffelovrådet ikke finder det hensigtsmæssigt, herunder sprogligt naturligt, at udvide voldtægtsbestemmelsen til også at omfatte sådanne overgreb.”

Justitsministeriet er enig med Straffelovrådet i, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at udvide voldtægtsbestemmelsen til også at omfatte at skaffe sig samleje med en person ved at udnytte den pågældendes sindssygdom eller mentale retardering.

2. Amnesty International anfører – ligesom i sit høringssvar over Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser, som lovforslaget bygger på – at Amnesty International tilslutter sig, at det præciseres i bemærkningerne til lovforslaget, at strafudmålingen i voldtægtssager skal ske på grundlag af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde og øvrige foreliggende omstændigheder og ikke på grundlag af en generelt forskellig vurdering af grovheden af kontaktvoldtægt og parvoldtægt i forhold til overfaldsvoldtægt. Derimod finder Amnesty International det beklageligt, at det i bemærkningerne tilføjes, at straffen alt andet lige vil være strengere for overfaldsvoldtægt end for en kontaktvoldtægt eller en parvoldtægt. Amnesty International finder det uheldigt, at man i bemærkningerne til et lovforslag sender et signal om, at det er mindre slemt at voldtage sin ægtefælle, partner eller bekendte, end det er at voldtage en fremmed. Amnesty International foreslår, at det i bemærkningerne til lovforslaget anføres, at det forhold, at voldtægt er begået mod en person, som gerningsmanden har eller har haft en relation til forud for voldtægten, herunder ægteskab eller samliv, ikke i sig selv bør anses som en formildende omstændighed.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at Justitsministeriet som anført i pkt. 3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger generelt er enig i Straffelovrådets overvejelser og forslag vedrørende voldtægt. Justitsministeriet er således af de grunde, der er anført af Straffelovrådet, enig i rådets forslag om at videreføre den gældende definition af vold, de eksisterende strafferammer og det eksisterende strafniveau. I overensstemmelse med Straffelovrådets forslag er det i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8 (forslag til straffelovens § 216), understreget, at strafudmålingen i voldtægtssager skal ske på grundlag af en konkret vurdering i hvert enkelt til-

fælde af voldtægtens karakter og øvrige foreliggende omstændigheder og ikke på grundlag af en generelt forskellig vurdering af grovheden af kontaktvoldtægt og parvoldtægt i forhold til overfaldsvoldtægt. Heri ligger også, at det ikke er en formildende omstændighed, at gerningsmanden og offeret kender hinanden eller er eller har været gift eller samlevende.

3. Amnesty International anfører – ligesom i sit høringssvar over Straffelovrådets betænkning nr. 1534/2012 om seksualforbrydelser, som lovforslaget bygger på – at Amnesty International tilslutter sig, at analt og vaginalt samleje fremover samles under betegnelsen ”samleje”, men foreslår, at begrebet yderligere udvides til også at omfatte oral indtrængen.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at Justitsministeriet som anført i pkt. 2 i den kommenterede høringsoversigt (L 141 – bilag 1) er enig i Straffelovrådets forslag om at udvide straffelovens § 216 om voldtægt – og de øvrige strafbestemmelser i straffelovens kapitel 24, der angår samleje – til også at omfatte analt samleje. Justitsministeriet finder derimod ikke grundlag for at udvide samlejebegrebet yderligere til også at omfatte (visse former for) oralsex, der i stedet som foreslået af Straffelovrådet fortsat bør være omfattet af den foreslåede bestemmelse om andet seksuelt forhold end samleje.